

Bryssel, 28. elokuuta 2026
(OR. en)

12560/26

EF 231
ECOFIN 1106
DELECT 135

SAATE

Lähettiläjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	21. elokuuta 2026
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	C(2026) 4973 final
Asia:	KOMMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) .../..., annettu 16.7.2026, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2009/138/EY täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään tekijät, jotka on otettava huomioon tunnistettaessa yrityksiä, jotka ovat määräävän tai merkittävän vaikutuksen alaisia ja yrityksiä, joita johdetaan yhtenäisesti, sekä edellytykset ja kriteerit, joiden perusteella määritetään, mikä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoittama toiminta on merkityksellistä vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja C(2026) 4973 final.

Liite: C(2026) 4973 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 16.7.2026
C(2026) 4973 final

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) .../...,

annettu 16.7.2026,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2009/138/EY täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään tekijät, jotka on otettava huomioon tunnistettaessa yrityksiä, jotka ovat määräävän tai merkittävän vaikutuksen alaisia ja yrityksiä, joita johdetaan yhtenäisesti, sekä edellytykset ja kriteerit, joiden perusteella määritetään, mikä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoittama toiminta on merkityksellistä vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

PERUSTELUT

1. DELEGOIDUN SÄÄDÖKSEN TAUSTA

Direktiivillä (EU) 2025/2¹, jolla muutetaan direktiiviä 2009/138/EY², jäljempänä 'Solvenssi II -direktiivi', laajennetaan valvontaviranomaisten valtuuksia määrittää yritykset, jotka muodostavat tosiasiallisen osan ryhmää. Lisäksi siinä edellytetään merkittävään rajatylittävään toimintaan liittyvää kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisten välistä tehostettua valvontayhteistyötä ja tietojenvaihtoa.

Solvenssi II -direktiivin 212 artikla, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä (EU) 2025/2, helpottaa ryhmän muodostavien yritysten yksilöimistä, erityisesti sellaisten ryhmien osalta, jotka eivät kuulu direktiivin 2013/34/EU³ soveltamisalaan, ja sellaisten horisontaalisten ryhmien osalta, joilla ei ole yritysten välisiä pääomayhteyksiä tai joiden pääomayhteydet yritysten välillä ovat heikot, erityisesti jos omistusyhteydet pidetään määräämistusyhteyden kynnyksarvojen alapuolella. Tätä varten valvontaviranomaisten olisi todettava ryhmän olemassaolo Solvenssi II -direktiivin 212 artiklan 4 kohdassa lueteltujen tekijöiden perusteella. Solvenssi II -direktiivin 212 artiklan 5 kohdan mukaisesti tässä asetuksessa täsmennetään jo säädettyjä tekijöitä vahvistamalla osatekijät, jotka valvontaviranomaisten olisi otettava huomioon arvioidessaan 212 artiklan 4 kohdassa lueteltuja tekijöitä.

Direktiivillä (EU) 2025/2 Solvenssi II -direktiiviin lisättiin myös 152 a a artikla, jossa säädetään, että rajatylittävä toiminta on merkittävää, jos vakuutuksenantajan vastaanottavassa jäsenvaltiossa sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoittamasta toiminnasta kertyvien vuotuisten bruttomääräisten vakuutusmaksutulojen kokonaismäärä ylittää 15 miljoonaa euroa tai jos vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen katsoo, että tällainen toiminta on merkityksellistä vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta. Solvenssi II -direktiivin 152 a a artiklan 2 kohdan mukaisesti tässä asetuksessa täsmennetään edellytykset ja kriteerit, joiden perusteella kyseinen merkityksellisyys määritetään.

2. SÄÄDÖKSEN HYVÄKSYMISTÄ EDELTÄNEET KUULEMISET

EIOPA teki kustannus-hyötyanalyysin sisältävän vaikutustenarvioinnin ja järjesti 1. lokakuuta 2024 ja 2. tammikuuta 2025 välisenä aikana julkisen kuulemisen teknisten sääntelystandardien luonnoksista, joissa täsmennetään tekijät, jotka valvontaviranomaisten on otettava huomioon tunnistaakseen yritykset, jotka ovat määräävän tai merkittävän vaikutuksen alaisia, ja yritykset, joita johdetaan yhtenäisesti. Kuulemisasiakirjasta keskusteltiin 27. marraskuuta 2024 järjestetyssä sidosryhmätapahtumassa. Palautetta saatiin 13 sidosryhmältä. Teknisten sääntelystandardien luonnosten sisältöä muokattiin sidosryhmien antaman

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2025/2, annettu 27 päivänä marraskuuta 2024, direktiivin 2009/138/EY muuttamisesta oikeasuhteisuuden, valvonnan laadun, raportoinnin, pitkäaikaisia takuita koskevien toimenpiteiden, makrovakaustavallineiden, kestävyysriskien sekä ryhmävalvonnan ja rajatylittävän valvonnan osalta sekä direktiivien 2002/87/EY ja 2013/34/EU muuttamisesta (EUVL L, 2025/2, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/2/oj>).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietäntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

palautteen perusteella muuttamatta kuulemisasiakirjassa esitettyä yleistä lähestymistapaa. Lisäksi tehtiin toimituksellisia muutoksia säännösten oikeudellisen selkeyden parantamiseksi.

EIOPA teki kustannus-hyötyanalyysin sisältävän vaikutustenarvioinnin ja järjesti 1. lokakuuta 2024 ja 2. tammikuuta 2025 välisenä aikana julkisen kuulemisen teknisten sääntelystandardien luonnoksista, jotka koskevat vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta merkityksellisiä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä. Kuulemisasiakirjasta keskusteltiin 27. marraskuuta 2024 järjestetyssä sidosryhmätapahtumassa. Kuulemisasiakirjaan saatiin palautetta seitsemältä sidosryhmältä. Teknisten sääntelystandardien luonnosten sisältöä muokattiin sidosryhmien antaman palautteen perusteella muuttamatta kuulemisasiakirjassa esitettyä yleistä lähestymistapaa.

3. DELEGOIDUN SÄÄDÖKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Delegoitu asetus annetaan Solvenssi II -direktiivin, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä (EU) 2025/2, 212 artiklan 5 kohdan ja 152 a a artiklan 2 kohdan nojalla.

Siinä täsmennetään tekijät, jotka valvontaviranomaisten on otettava huomioon tunnistakseen luonnollisen henkilön tai yrityksen määräävän tai merkittävän vaikutuksen toisessa yrityksessä tai tunnistakseen yritykset, joita johdetaan yhtenäisesti. Siinä esitetään yksityiskohtaisesti Solvenssi II -direktiivin 212 artiklan 4 kohdassa luetellut neljä tekijää (määräysvalta tai mahdollisuus vaikuttaa päätöksiin, vahva riippuvuus, koordinoitunut talouteen tai sijoituksiin liittyvät päätökset sekä koordinoitunut ja yhdenmukaiset strategiat) ja määritetään kyseisiä tekijöitä täsmenävät osatekijät. Kansallisten valvontaviranomaisten on arvioitava kyseisten osatekijöiden merkitystä ja jatkuvuutta tapauskohtaisesti ja perustettava päätöksensä kokonaisnäyttöön yksittäisten edellytysten sijaan.

Koska tässä asetuksessa annetaan selkeitä määrittämissä, sillä edistetään valvonnan lähentämistä, tuetaan vaikuttavaa ja tehokasta ryhmävalvontaa ja edistetään siten vakuutuksenottajien suojaa ja tavoitetta vähentää rasitetta.

Lisäksi tässä asetuksessa täsmennetään 152 a a artiklan 2 kohdan valtuutuksen mukaisesti kriteerit ja edellytykset, joiden perusteella vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiset määrittävät, onko rajatylittävä vakuutustoiminta merkityksellistä vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta. Oikeudellisessa kehyksessä keskitytään kahteen päätekijään: toiminnan keskittyminen ja sen olennainen vaikutus vakuutuksenottajiin ja rahoitusvakauteen.

Tämä asetus sisältää laadullisia ja määrällisiä tekijöitä ilman kiinteitä kynnysarvoja, millä varmistetaan valvonnan joustavuus ja huomioidaan kansallisten markkinoiden erityispiirteet. Mittareihin kuuluvat bruttomääräiseen vakuutusmaksutuloon perustuva markkinaosuus ja kuluttajille mahdollisesti aiheutuvan haitan taso.

Tällä asetuksella tuetaan rajatylittävän toiminnan vaikuttavaa ja tehokasta valvontaa ja edistetään siten sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja vakuutuksenottajien suojaa.

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) .../...,

annettu 16.7.2026,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2009/138/EY täydentämisestä teknisillä sääntelystandardeilla, joissa täsmennetään tekijät, jotka on otettava huomioon tunnistettaessa yrityksiä, jotka ovat määräävän tai merkittävän vaikutuksen alaisia ja yrityksiä, joita johdetaan yhtenäisesti, sekä edellytykset ja kriteerit, joiden perusteella määritetään, mikä vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoittama toiminta on merkityksellistä vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY (Solvenssi II)⁴ ja erityisesti sen 152 a artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan ja 212 artiklan 5 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kun on kyse määräävästä tai merkittävästä vaikutuksesta tai horisontaalisista ryhmistä, joilla ei ole eri yritysten välisiä pääomayhteyksiä, ryhmävalvojien olisi pystyttävä toteamaan ryhmän olemassaolo objektiivisin perustein, jotta voidaan varmistaa ennustettavuus markkinaosapuolten kannalta ottaen samalla huomioon ryhmän erityispiirteet.
- (2) Jotta voidaan tunnistaa yritykset, jotka ovat määräävän tai merkittävän vaikutuksen alaisia, ja yritykset, joita johdetaan yhtenäisesti, valvontaviranomaisten olisi otettava huomioon kohdennettu joukko osatekijöitä, jotka täsmenävät direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 4 kohdassa säädettyjä tekijöitä. Valvontaviranomaisten olisi huomioitava kaikki kyseiset osatekijät tehdessään arviointiaan ja otettava huomioon ryhmän erityispiirteet. Valvontaviranomaisilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus katsoa, että yhden tai useamman tällaisen osatekijän toteutuminen riittää sen toteamiseksi, että direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 4 kohdassa säädetty vastaava tekijä on toteutunut. Valvontaviranomaisten ei pitäisi tarkastella kyseisiä tekijöitä erikseen, ja arvioinnissa olisi otettava huomioon asianomaisten yritysten tyyppi ja organisaatorakenne.
- (3) Jotta voidaan tunnistaa yritykset, jotka ovat määräävän tai merkittävän vaikutuksen alaisia, ja yritykset, joita johdetaan yhtenäisesti, valvontaviranomaisten olisi arvioitava sopimukseen perustuvien oikeuksien olemassaolo. Jos sopimukseen perustuvia oikeuksia ei ole tai jos ne eivät yksinään riitä määrittämään luonnollisen henkilön tai yrityksen määräysvaltaa tai mahdollisuutta vaikuttaa toisen yrityksen päätöksiin,

⁴ EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>.

taloudelliset päätökset mukaan lukien, valvontaviranomaisten olisi otettava huomioon muita laadullisia tekijöitä.

- (4) Arvioidessaan, onko vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoittama toiminta merkityksellistä vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta, valvontaviranomaisten olisi tehtävä kattava arviointi, jossa keskitytään vakuutuksenottajien ja edunsaajien suojaan sekä vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden rahoitusvakauteen.
- (5) Rajatylittävän toiminnan suuret keskittymät voivat viitata siihen, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset ovat merkittävässä määrin riippuvaisia vastaanottavan jäsenvaltion markkinoista, mikä voi aiheuttaa järjestelmäriskejä. Sen vuoksi valvontaviranomaisten olisi tarkasteltava vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vastaanottavan jäsenvaltion markkinoilla harjoittaman rajatylittävän toiminnan keskittymiä.
- (6) Rajatylittävää toimintaa harjoittavien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten viimeaikaiset kaatumiset ovat osoittaneet, että valvontaviranomaisten on varmistettava, että kyseiset yritykset hallinnoivat kyseistä toimintaa asianmukaisesti. Valvontaviranomaisten olisi sen vuoksi tarkasteltava kyseisen toiminnan vaikutusta vakuutusmarkkinoihin sekä vakuutuksenottajiin ja edunsaajiin vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Arvioinnissa olisi otettava huomioon asianomaisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen rajatylittävä toiminta eri erittelytasoilla suhteessa kyseisen yrityksen koko toimintaan tai vastaanottavan jäsenvaltion koko vakuutusmarkkinoihin, mukaan lukien tietyt segmentit, vakuutuslajit, vakuutusriskit tai vakuutustuotetyypit.
- (7) Vakuutuksenottajat ja edunsaajat hyötyvät sellaisten vaihtoehtoisten vakuutustuotteiden saatavuudesta, joilla voidaan vastata samankaltaisiin vaatimuksiin ja tarpeisiin. Vaikka vakuutustuotteiden rajatylittävä tarjoaminen vastaanottavan jäsenvaltion markkinoilla voi laajentaa sellaisten saatavilla olevien tuotteiden valikoimaa, jotka vastaavat samankaltaisiin vaatimuksiin ja tarpeisiin, se voi myös pienentää sitä. Vaihtoehtoisten vastaavien tuotteiden vähenemistä tai puuttumista voi aiheutua erityisesti silloin, kun rajatylittävillä tuotteilla tai vakuutus sopimuksilla on merkittävä hintaetu kilpaileviin tuotteisiin nähden tai kun niillä on räätälöityjen tuotteiden ominaisuuksia, joita on korkeintaan vain harvoilla muilla tuotteilla. Rajatylittävästä toiminnasta aiheutuva tuotteiden heikompi keskinäinen korvattavuus voi pahentaa rajatylittävän yrityksen mahdollisen kaatumisen seurauksia vakuutuksenottajille ja edunsaajille. Sen vuoksi valvontaviranomaisten olisi tarkasteltava korvattavuutta ja vakuutuksenottajille ja edunsaajille vastaanottavan jäsenvaltion markkinoilla mahdollisesti aiheutuvaa haittaa.
- (8) Niiden edellytysten ja kriteerien, joita valvontaviranomaisten on käytettävä määrittäessään, mikä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten toiminta on merkityksellistä vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta, olisi toimittava kehyksenä vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiselle kyseisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten tunnistamiseksi. Jäsenvaltioiden vakuutusmarkkinoilla on kuitenkin omat erityispiirteensä, jotka liittyvät tiettyihin segmentteihin, vakuutuslajeihin, vakuutusriskeihin tai vakuutustuotetyyppeihin. Kun otetaan huomioon kyseisten kansallisten vakuutusmarkkinoiden luontaiset erot, vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiselle on tarpeen jättää jonkin verran joustovaraa, jotta se voi käyttää harkintavaltansa kyseisten edellytysten ja kriteerien rajoissa.
- (9) Nykyisten sääntöjen mukaan valvontaviranomaiset eri puolilla unionia eivät useinkaan pääse yhteisymmärrykseen siitä, miten tietyt ryhmärakenteet voidaan tunnistaa ja

varmistaa tehokas valvontayhteistyö käsiteltäessä kysymyksiä, jotka liittyvät rajatylittävää toimintaa harjoittavaan vakuutus- tai jälleenvakuutusyhteykseen. Direktiivin 2009/138/EY 152 a a artiklan 2 kohdassa ja 212 artiklan 5 kohdassa komissiolle annetaan valtuudet hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja, joissa täsmennetään kriteerit sen määrittämiseksi, milloin rajatylittävällä vakuutus- tai jälleenvakuutustoiminnalla on merkitystä vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta, sekä tekijät ryhmien määrittämiseksi. Kriteereillä pyritään parantamaan vastaanottavan jäsenvaltion ja kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten välistä yhteistyötä ja tietojenvaihtoa sekä tukemaan tuloksellista ja tehokasta ryhmävalvontaa. Yhdenmukaistamalla valvontakäytäntöjä ja luomalla puitteet viranomaisten harkintavallalle nämä kriteerit parantavat sekä vakuutuksenottajien suojaa että eurooppalaisten vakuutuksenantajien ja jälleenvakuuttajien kilpailukykyä. Sen vuoksi on tarpeen sisällyttää kyseiset tekniset sääntelystandardit yhteen delegoituun asetukseen.

- (10) Tämä asetus perustuu teknisten sääntelystandardien luonnoksiin, jotka Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on toimittanut komissiolle.
- (11) Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on järjestänyt avoimia julkisia kuulemisia tämän asetuksen perustana olevista teknisten sääntelystandardien luonnoksista, analysoinut niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä sekä pyytännyt lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010⁵ 37 artiklan mukaisesti perustetulta vakuutus- ja jälleenvakuutusalan osallisryhmältä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määräysvalta tai mahdollisuus vaikuttaa yrityksen päätöksiin

1. Arvioidessaan, voiko luonnollinen henkilö tai yritys vaikuttaa toisen yrityksen päätöksiin direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla, valvontaviranomaisten on otettava huomioon seuraavat sopimukseen perustuvat oikeudet:
 - a) sopimukseen perustuviin oikeuksiin liittyvä pääoma tai äänioikeudet, mukaan lukien mahdolliset merkintäoikeuksista, optioista, vaihdettavissa olevista instrumenteista tai termiinisopimuksista johtuvat äänioikeudet;
 - b) sopimusjärjestelyt sellaisen luonnollisen henkilön tai yrityksen, jonka epäillään voivan vaikuttaa asianomaisen yrityksen päätöksiin, ja joko äänioikeuksien haltijoiden tai muiden sellaisten yhteisöjen välillä, jotka voivat vaikuttaa asianomaisen yrityksen päätöksiin;
 - c) jäsenyysoikeudet, jos asianomainen yritys on keskinäinen yritys tai sitä vastaava yritys;
2. Jos 1 kohdassa tarkoitettuja sopimukseen perustuvia oikeuksia ei ole tai jos ne eivät yksinään riitä määrittämään, onko luonnollisella henkilöllä tai yrityksellä määräysvaltaa tai mahdollisuutta vaikuttaa toisen yrityksen päätöksiin, taloudelliset

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1094/oj>).

päätökset mukaan lukien, valvontaviranomaisten on otettava huomioon, muodostuuko tällainen määräysvalta tai mahdollisuus vaikuttaa seuraavien osatekijöiden kautta:

- a) mahdollisista sopimukseen perustuvista oikeuksista riippumatta, esimerkiksi samojen osakkeenomistajien edustajien yhtiökokouksiin osallistumisen tai kyseisten edustajien yhteisten päätösehdotusten kautta saatu mahdollisuus
 - i) vaikuttaa asianomaisen yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenten nimitysmenettelyyn, mukaan lukien valtakirjojen saaminen muilta äänioikeuksien haltijoilta;
 - ii) nimittää tai hyväksyä henkilöitä, jotka tosiasiallisesti johtavat asianomaista yritystä tai ovat vastuussa keskeisistä, oleellisista tai tärkeistä tehtävistä;
 - iii) vaikuttaa asianomaiseen yritykseen siten, että se toteuttaa merkittäviä liiketoimia, tai käyttää veto-oikeuttaan merkittäviin liiketoimiin tehtäviin mahdollisiin muutoksiin;
 - iv) saada aikaan olennaisia muutoksia asianomaisen yrityksen taloudellisessa asemassa ja vakavaraisuusasemassa tai liiketoimintamallissa;
- b) se, onko kyseisten yritysten hallinto-, johto- tai valvontaelimillä samat jäsenet;
- c) se, kuuluvatko asianomaisen yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenet tai sellaiset henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat kyseistä yritystä tai vastaavat sen muista keskeisistä, kriittisistä tai tärkeistä tehtävistä, sen luonnollisen henkilön tai yrityksen lähipiiriin, jonka epäillään voivan vaikuttaa asianomaisen yrityksen päätöksiin komission asetuksella (EU) 2023/1803⁶ hyväksytyssä kansainvälisessä tilinpäätösstandardissa IAS 24 tarkoitetulla tavalla, tai hoitavat samaa tehtävää toisessa yrityksessä, jonka epäillään voivan vaikuttaa asianomaisen yrityksen päätöksiin;
- d) se, ovatko kyseisen yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenet tai sellaiset henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat kyseistä yritystä tai vastaavat sen keskeisistä, kriittisistä tai tärkeistä tehtävistä, sen luonnollisen henkilön tai sen toisen yrityksen minkä tahansa ryhmään kuuluvan yhteisön nykyisiä tai entisiä työntekijöitä, jonka epäillään voivan vaikuttaa asianomaisen yrityksen päätöksiin.

2 artikla

Vahva riippuvuus yrityksestä, oikeushenkilöstä tai luonnollisesta henkilöstä

1. Sovellettaessa direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 4 kohdan b alakohtaa minkä tahansa seuraavista on katsottava vastaavan rahoitusliiketoimia tai -operaatioita:
 - a) osakkeet, etuoikeudeltaan huonommat velat;
 - b) kustannusten jakaminen;
 - c) verojärjestely;
 - d) velansiirtosopimus;

⁶ Komission asetus (EU) 2023/1803, annettu 13 päivänä syyskuuta 2023, tiettyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti (EUVL L 237, 26.9.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1803/oj>).

- e) arvopaperien lainaksianto tai takaisinostosopimus;
 - f) lainat tai muut rahoitusjärjestelyt;
 - g) taseen ulkopuolinen sitoumus tai yhteisvastuusopimus;
 - h) merkittävää osaa velvoitteista koskevat takuut;
 - i) jälleenvakuutusopimus.
2. Sovellettaessa direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 4 kohdan b alakohtaa minkä tahansa seuraavista on katsottava vastaavan muita kuin rahoitusliiketoimia tai -operaatioita:
- a) keskeisten, kriittisten tai tärkeiden operatiivisten tehtävien tai toimien ulkoistaminen;
 - b) teknisten tai operatiivisten tehtävien tai toimien jakaminen, mukaan lukien laitteistot, ohjelmistot, tietojärjestelmät tai työntekijät;
 - c) tuotemerkin, hinnoittelun, vahinkokäsittelyn, palveluntarjoajan, jakelukanavan, viestinnän tai markkinoinnin jakaminen;
 - d) olennaisten teknisten tietojen toimittaminen asianomaiselle yritykselle.

3 artikla

Talouteen tai sijoituksiin liittyvien päätösten koordinointi

1. Arvioidessaan, onko kahden tai useamman yrityksen välisestä talouteen tai sijoituksiin liittyvien päätösten koordinoinnista näyttöä direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla tavalla, valvontaviranomaisten on otettava huomioon seuraavat osatekijät:
- a) sellaisten päätöksentekoelementtien, mukaan lukien komiteoiden, olemassaolo, joissa kyseisten yritysten työntekijät työskentelevät yhdessä ja päättävät ryhmän talouteen tai sijoituksiin liittyvistä strategioista tai jotka koostuvat ryhmän nimeämistä henkilöistä;
 - b) kyseisten yritysten samankaltaisten sijoitusstrategioiden tai riskialttiuksien olemassaolo;
 - c) kyseisten yritysten samankaltaisen tai koordinoitun edustuksen olemassaolo suhteessa valvontaviranomaisiin sekä niiden valvontaviranomaisille antaman samankaltaisen tai koordinoitun palautteen olemassaolo erityisesti talouteen tai sijoituksiin liittyvien strategioiden osalta.
2. Jos valvontaviranomaiset havaitsevat vähintään kaksi 1 kohdassa tarkoitetuista osatekijöistä, näytön talouteen tai sijoituksiin liittyvien päätösten koordinoinnista katsotaan täyttyvän.

4 artikla

Koordinoidut ja yhdenmukaiset strategiat, operaatiot tai prosessit

1. Arvioidessaan, onko kahden tai useamman yrityksen välisistä koordinoituista ja yhdenmukaisista strategioista, operaatioista tai prosesseista näyttöä direktiivin 2009/138/EY 212 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettulla tavalla, valvontaviranomaisten on otettava huomioon kaikenlaisten sopimukseen perustuvien oikeuksien, perustamiskirjojen tai yhtiöjärjestysten olemassaolo.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitetut sopimukseen perustuvat oikeudet puuttuvat tai jos kyseiset sopimukseen perustuvat oikeudet eivät yksinään riitä koordinoitujen ja yhdenmukaisten strategioiden, toimintojen tai prosessien havaitsemiseen, valvontaviranomaisten on myös otettava huomioon, muodostuuko tällainen koordinointi seuraavien osatekijöiden kautta:
- a) samat tai samankaltaiset liiketoimintastrategiat, hinnoittelu, vahinkokäsittely, varaaminen ja merkitykselliset palveluntarjoajat;
 - b) riskienhallintaan ja pääomanhallintaan liittyvät samankaltaiset toimintaperiaatteet, mukaan lukien samankaltaiset ja koordinoitavat osingonjakoperiaatteet;
 - c) samankaltaiset riskienhallintajärjestelmät tai sisäisen valvonnan järjestelmät;
 - d) samankaltaiset toimintojen tai vakuutus- tai jälleenvakuutustoimien ulkoistamisjärjestelyt tai palveluntarjoajat, joilla on läheiset sidokset kyseisiin yrityksiin;
 - e) sama pääkonttorin fyysinen sijaintipaikka tai yhteisesti käytetty kiinteistö;
 - f) samankaltainen tai koordinoitu edustus suhteessa valvontaviranomaisiin ja niille annettava palaute.

5 artikla

Edellytykset ja kriteerit rajatylittävän vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan merkityksellisyyden arvioimiseksi vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta

1. Arvioidessaan, onko vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen sijoittautumisvapauden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella harjoittama toiminta merkityksellistä vastaanottavan jäsenvaltion markkinoiden kannalta direktiivin 2009/138/EY 152 a a artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisen on otettava huomioon seuraavat edellytykset ja kriteerit:
- a) se, onko vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen toiminta keskittynyttä ottaen huomioon
 - i) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen toiminnan osuuden vastaanottavassa jäsenvaltiossa, mitattuna kyseisen yrityksen kyseisessä vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoittamaa toimintaa vastaavana vuotuisena bruttomääräisenä vakuutusmaksutulona verrattuna kyseisen yrityksen koko vuotuisen bruttomääräiseen vakuutusmaksutuloon;
 - ii) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen markkinaosuuden vastaanottavan jäsenvaltion markkinoilla, mitattuna koko vakuutusmarkkinoilla tai henki- ja jälleenvakuutusmarkkinoilla taikka vahinko- ja jälleenvakuutusmarkkinoilla;
 - b) se, onko vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen harjoittamalla toiminnalla olennainen vaikutus johonkin seuraavista:
 - i) tietyt vakuutuslajit, vakuutusriskit tai vakuutustuotteet, joita vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen pitää tärkeinä kansallisten vakuutusmarkkinoiden erityispiirteiden vuoksi, mukaan lukien pakollinen vakuutus;
 - ii) vakuutuksenottajien ja edunsaajien suoja vastaanottavassa jäsenvaltiossa.

2. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohdan ii alakohtaa vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisen on mitattava kyseisessä kohdassa tarkoitettu markkinaosuus yhdellä tai molemmilla seuraavista:
- a) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vahinkovakuutustoiminnan osalta prosenttiosuutena vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kyseisessä vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoittamaa toimintaa vastaavasta vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta verrattuna vahinkovakuutustoiminnan koko vuotuisen bruttomääräiseen vakuutusmaksutuloon vastaanottavan jäsenvaltion vahinkovakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoilla;
 - b) vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen henkivakuutustoiminnan osalta prosenttiosuutena vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen kyseisessä vastaanottavassa jäsenvaltiossa harjoittamaa toimintaa vastaavasta vakuutusteknisen vastuun bruttomäärästä tai vuotuisesta bruttomääräisestä vakuutusmaksutulosta verrattuna henkivakuutustoiminnan bruttomääräisen vakuutusteknisen vastuun bruttomäärään tai koko vuotuisen bruttomääräiseen vakuutusmaksutuloon vastaanottavan jäsenvaltion henkivakuutus- ja jälleenvakuutusmarkkinoilla.
3. Sovellettaessa 1 kohdan b alakohtaa vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisen on arvioitava vaikutuksen olennaisuus seuraavien tekijöiden osalta:
- a) tiettyjen vakuutuslajien, vakuutusriskien tai vakuutustuotteiden markkinaosuus vastaanottavan jäsenvaltion markkinoilla;
 - b) korvattavuuden taso vastaanottavan jäsenvaltion markkinoilla siten, että korvattavuutta arvioidaan samojen ehtojen mukaisesti kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2025/1⁷ 5 artiklan 12 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä;
 - c) vakuutuksenottajille ja edunsaajille vastaanottavan jäsenvaltion markkinoilla mahdollisesti aiheutuva haitta.
4. Sovellettaessa 3 kohdan a alakohtaa vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisen on käytettävä tiettyjen vakuutuslajien, vakuutusriskien tai vakuutustuotteiden markkinaosuuksien määrittämiseen määrällisiä kriteereitä, mukaan lukien seuraavat kriteerit:
- a) vakuutusmaksujen tai vakuutusteknisen vastuun taso;
 - b) vakuutuksenottajien tai vakuutettujen henkilöiden lukumäärä;
 - c) vakuutusten lukumäärä;
 - d) vakuutusmäärä;
 - e) vakuutettujen ajoneuvojen lukumäärä.
5. Sovellettaessa 3 kohdan c alakohtaa vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisen on käytettävä kaikkia määrällisiä tai laadullisia kriteereitä

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2025/1, annettu 27 päivänä marraskuuta 2024, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksen luomisesta ja direktiivien 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2007/36/EY, 2014/59/EU ja (EU) 2017/1132 sekä asetusten (EU) N:o 1094/2010, (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 806/2014 ja (EU) 2017/1129 muuttamisesta (EUVL L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj>).

vakuutuksenottajille ja edunsaajille mahdollisesti aiheutuvan haitan määrittämiseksi, mukaan lukien

- a) se, onko valitusten lukumäärä keskimääräistä suurempi;
- b) palkkiot;
- c) bruttomääräisen vakuutusmaksutulon kasvu edellisellä tilikaudella.

6 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 16.7.2026

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN